

"□□□□ வந்து உழைச்சு உங்களளை காப்பாத்துவன் என்று சொன்னான், இப்ப எல்லாமே போச்சே"..... மரியதாஸ் நவேஸின் அழுகுரலால் ராகம வதைத்தியசாலையின் பிரதே அறவைசலவை ஏககாலத்தில் ஓராயிரம் கண்கள் நிலைகுத்தி நின்றன. அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஆச்சரியம் என்னடா திடீர் ரென இங்கு தமிழ் குரல் கேட்குதே என்று. அவ்வளவுதான். அடுத்தகணம் ஏதும் வாகன விபத்தில் ஆரூம் தமிழர்கள் சதெ திருக்கலாம் என்று ஓவ்வொருத்தரூம் தங்களூக்குள் சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டு போயிருக்கலாம். அவர்கள் யாருக்கும் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை, தங்களின் உறவுகளால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டபில் ரூக்ஷனின் தந்தையின் அழுகுரல்தான் அது என்று.

யபிலமைசம் 28ந் திகதி மரியதாஸ் மகனவை ராகம வதைத்திய சாலையில் பார்த்த போது, பில் ரூக்ஷனுக்கு தலவை அசவை இரூந்தது. வதைத்தியரூம் சொல்லியிருந்தார் "முன்னறேறம் இரூப்பதாகவும், தாங்கள் அவனுக்கு தண்ணீர் கொடுத்து திருக்கிறம் என்று" இது அவருக்கு பரூத்த சந்தோசத்தகை கொடுத்துது. அந்த சந்தோசத்தோடூ மகனுக்கு கொடுப்பதற்கூ இளநீரூம், மகனவை தூடபைப்பதற்கூ கொல்லோனூம் வணைப்பிக்கொடுத்துவிட்டுத்தான் வீட்டுக்குப் போயிருந்தார்.

ஓற்றவை ஆளின் உழபைபில் நாலூபரே கொண்ட அந்த குடூம்பம் ஓடவணூம். மரியதஸின் மனவை கலிஸ்ரா ஓரூ நூயாளியூம் கட்ட. மரியதாஸ் ஓரூ நரேம் தொழிலூக்கு போகா விட்டாலூம் குடூம்பம் சாப்பாட்டுக்ககை கஷ்டப்படவணூம். இந்த நிலமையில் தான் தனது மத்த மகனவை பாரகவூம் வரவணூம். கடந்த யபின் மாதம் 29ம் திகதி வவூனியா சிறவை சாலையில் மகனவை பார்த்த மரியதாஸ், திரூம்பவூம் யபிலமைசம் 17ந் திகதி ராகம வதைத்திய சாலையில் தான் பில் ரூக்ஷனவை மரணப்படுக்கையில் பார்த்தார். கோமாவில் இரூந்த பில் ரூக்ஷனால அப்பாவவை பார்க்க முடியவில்லை. அன்றிலிரூந்து தனது வீட்டுக்ககை கஷ்டத்தயூம் பாரூட்புத்து தாது வாரத்தில் இரண்டு தடவகை வதைத்திய சாலவை கு வந்து போவதை வழக்கமாக கிகொண்டார். தனக்கு மொழி தெரியாததால் நண்பர் ஓரூவரயூம் தூணவை கு அழவை தூக் கொள்வார். உறவினர்களை தான் பில் ரூக்ஷனவை வதைத்தியசாலையில் பார்க்க முடியூம் என்ற சிறவை சாலவை உத்தரவிற கமயை நண்பரயூம் உறவினர் என்று சொல்லி மகர சிறவை சாலையில் அனுமதி எடுத்துக் கொள்வார்.

பில் ரூக்ஷனவை வதைத்திய சாலையில் பார்க்கப் போகூம் போதெல்லாம் மரியதாஸ் ஓரூ நாளூம் மனவையவை கட்டிச் சனெந்து கிடயைது. மரணப்படுக்கையில் கிடக்கூம் மகனின் காலில் விலங்கிட்டு கடப்பில் பிணவை திரூக்கூம் கொடூமயவை எந்த

தாயாலும் தாங்கமுடியாது எனப் பதனாலயே அவர் மனவையகை கட்டிச் செல்வதை தவிர்த்து வந்தார். ஆனாலும் கடசையாக தான் பார்த்தபோது மகன் பிலிருக்க ஷனின் தலபைப்பகுதி அசைவிரும்புத்தாலும், இந்தபுத்துநாளில் மகன் கொஞ்சமாவது தறையிரும்பான் என்ற எண்ணத்தோடும் தான் மனவையையும் சரேத்துக்கட்டிப் போனார்.

"மகர சிறசைசாலகைக்கு போய் அனுமதி எடுத்துத்திட்டு வதைத்தியசாலகைக்குப் போய் போன் பண்ணுறான் நீ ஆட்டவையிபித்திட்டு அங்கு வா" என்று கறி, மனவையகை நரேடியாக சிறசைசாலகைக்கு கட்டிப் போகாமல் தரிந்த வீட்டில் நிறுத்திவிட்டுத்தான் மரியதாஸ் சிறசைசாலகைக்கு போயிரும்பார். வழமகைக்கு மாறாக மரியதாஸை சிறசைசாலகைக்குள் வரவழதைத்த அதிகாரிகள் இருக்கையும் கொடுத்துருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் வழமகைக்கு மாறாக இருந்தாலும், "வந்து வந்து பழக்கப்பட்டதால் இண்டகைக்கு நான் தனியாக வந்ததால் நரேத்துக்கு அனுமதியத்தந்து விடப்போறாங்களே போல" என்று நினைத்துக்கொண்டு தனக்கு வந்தபுத்ததையும் ஒருவாறு சமளித்துக்கொண்டிருக்க, மொழிபெயர்ப்புக்கு ஒரு பண்ணையும் கட்டிக் கொண்டு அதிகாரி ஒருவர் வந்து மரியதாஸ் இருந்தகதிரகைக்குப் பக்கத்துக்கதிரையில் அமர்ந்தார்.

மரியதாஸுக்கு பக்கத்திலமர்ந்த அதிகாரி சிங்களத்தில் சொல்ல, "ஐயா உங்கடமகன் இன்றகைக்கு கலையில் இரண்டரை மணிக் கு இறந்துவிட்டார்" என்று பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த மொழிபெயர்க்கும் பண்ணை மொழிபெயர்த்துச் சொன்னான். மரியதாஸுக்கு தண்டனை வரை வந்த அழுகையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் ஓவென கதறினார். "என்ற மகனுக்கு இப்படி நடந்திருக்காமென்று நான் கனவினிலும் நினைத்துக்கொண்டு இங்கு வரல்ல" என்று அழுது கொண்டிருக்கும் போதே அதிகாரி நகர்ந்து சென்றார்.

"ஐயா நீங்கள் கொஞ்சம் வளையே நில்லுங்கள் நாங்கள் சீக்கிரத்தில் அலுவல்களையெழுத்து கடிதம் தருகின்றோம் நீங்கள் போய்ப்பார்க்கலாம்" என்று அந்தபண்ணை சொல்ல, மரியதாஸும் சிறசைசாலகைகதவதை தண்டி வளையே வந்தார்.

மரியதாஸுக்கும் மகர சிறகைக்குமான தொடர்பை அந்த சிறகை அதிகாரிகள் இன்னும் சிறிது நரேத்தில் முடித்து வகைக்கப்போகிறார்கள். ஆனால் இன்னும் எத்தனை "மரியதாஸ்" இங்கு வந்து போகப்போகிறார்கள்?

மரியதாஸ் வளையே வந்து முதல் வலையாக தனது சட்டத்தரணியை தொடர்பு கொண்டு விஷயத்தை சொல்லிவிட்டு, சிறசைசாலகை கடித்துடன் வதைத்திய சாலகைக்கு செல்ல, அவர்களும் வருவதற்கு நரேம் சரியாக இருந்தது.

யாழ்ப்பாணம் பாசையூரில் மாசி மாதம் 26ந் திகதி 1976ம் ஆண்டு ஒரு மீனவக் குடும்பத்தில் பிறந்த டில் ருக்ஷன் தனது ஆரம்ப கற்கையை சின் ஜோசப் கல்லூரியிலும், உயர் தர கலைப் பிரிவை சின் பற்றிக் கல்லூரியிலும் தொடர்ந்து திருந்தான். டில் ருக்ஷன் எழுதிய பரிட்சை முடிவை பார்த்துக் கொண்டு 1995 ஐப்பசியில் டில் ருக்ஷன் குடும்பத்துடன் பிநகரி நாச்சிக் குடாவுக்கு இடம் பெயர்ந்தார்.

டில் ருக்ஷன் தகப்பனுடன் சேர்ந்து தொழிலில் ஈடுபட பரிதும் விருப்பம் காட்டவில்லை. மரியதாஸும் தனது இரண்டவது மகனுடன் சேர்ந்து கடற்தொழிலில் ஈடுபட, டில் ருக்ஷன் நாச்சிக் குடாவிலுள்ள பாடசாலை ஒன்றில் தொண்டராசியராக பணியாற்றினான். தனக்கு கிடைத்த மீ திநேரத்தலை வீட்டுத் தோட்டங்கள் செய்வதிலும் சிலவழித்தான்.

குடும்பச் சமூகநிலை தொண்டராசியர்ப் பணியில் டில் ருக்ஷனை தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கவிடவில்லை. 1998இல் விடுதலைப் புலிகளின் சமூகப் பல்பொருள் வாணிபத்தில், வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு ஊழியராக சேர்ந்து கொண்டார். ஆனாலும் காலச் சமூக டில் ருக்ஷனையும் தவிர்த்துவிட விருப்பவில்லை. 2000ம் ஆண்டு டில் ருக்ஷன் விடுதலைப் புலிகளின் முழுநேர உறுப்பினராக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டான்.

டில் ருக்ஷன், குடும்பம் பத்திலிருந்து தன்னையாகக் கிக் கொண்டான். 2009ம் ஆண்டு முள்ளி வாய்க் கால் போரின் போது டில் ருக்ஷனின் குடும்பம் தப்பித்து கடல் வழியாக பரூத்துதுறையை வந்தடைந்த போது இராணுவத்தினரால் கைது செய்து செய்யப்பட்ட சாவகச் சேரி பணிகள் பாடசாலை இடத்தை தங்கல் முகாமில் தடுத்து வகைக்கப்பட்டனர். இடத்தை தங்கல் முகாமில் இருந்தவர்களையே சமூகவாழ்வுக்கு திரும்புவதற்கு இராணுவம் அனுமதித்த நேரத்தில் மரியத்தாஸ் குடும்பமும் அதில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது.

2009ம் ஆண்டு கட்சிப் போரின் போது வவுனியாவுக்கு தப்பி வந்த டில் ருக்ஷன் சக நண்பர்களால் இராணுவத்திடம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட வவுனியாவில் இராணுவத்தால் தடேப்படும் ஒரு நபராக மாறியிருந்தார். 2009ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 17ந் திகதி வவுனியாவில் வதைத்து டில் ருக்ஷன் இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்ட வவுனியா ஜோசப் இராணுவ முகாமில் தடுத்து வகைக்கப்பட்டான். அங்கிருந்தே தனது குடும்பத்துக்கு கடிதம் இலம் தொடர்பை ஏற்படுத்தியிருந்தான்.

ஜோசப் இராணுவ முகாமில் வதைத்து பல வகையான சித்திரவதகைகளுக்குள்ளாகக் கப்பட்ட பின், பிலர்சுக்ஷன் வவுனியா சிறகைக்கு மாற்றப்பட்டான். வவுனியா சிறையில் இருக்கும் போதே பிலர்சுக்ஷனை அப்பாவும் அம்மாவும் நீண்ட கால இடவெளிக் குப்பிறகு சந்தித்துள்ளனர். கடசையா யின் மாதம் 17ந் திகதி பிலர்சுக்ஷனை பார்க்க சின்ற அம்மாவிடம் "எனக்கு விராவில் வழக்கு முபிந்துவிடும், நான் வந்து உழதைத்து உங்களபைப் பார்ப்பன்" என்று கபிறியிருக்கிறார். ஆனால் கடசையாக மகனின் பிணத்ததைத்தான் வீட்டுக்கு கொண்டுவந்திருக்கின்றார் அந்த அம்மா.

நிமலரப்பனை காலை உடதைத்து, கயை உடதைத்து, நடுசை பிளந்து காயப்படுத்து மரணத்துக்கு ஆளக்கினார் அனுராதபுர சிறசை சாலலை அத்தியட்சகர்.

பிலர்சுக்ஸனின் தலையில் புத்தகதை வதைத்து பாலல்லால் ஓங்கி அடித்து மரணப்படுக்கைக்கு தள்ளினார் அனுராதபுர சிறசை சாலலை அத்தியட்சகர்.

இதே சிறசை சாலலை அத்தியட்சகரால், தாக்கப்பட்ட மரணப்படுக்கையில் மகர சிறசை சாலலை வதைத்திய சாலையில் இருக்கும் சசி, ஜபெந்சேன் இன்னும் எத்தனை நாளுக்கு.....

மகர சிறசை சலெல்லில் யாரும் பார்க்க முடியாது, இடது கால் உடநைந்து நடக்க முடியாமலும், முழங்கை பிரண்டு ஏற்பட்ட காயத்துக்கு யின் மாதம் 31ந் திகதி கட்டிய மருந்துக்கு இன்னும் (09.08.12) மாற்று மருந்து இல்லாமலும், முள்ளுதண்டு பாதிப்புடனும் இருக்கும் குகநே திரன், வயிறில் ஏற்பட்ட பெரிய காயத்துக்கு போட்ட கட்டுடனும், கால் நடக்க முடியாமலும் இருக்கும் புவநே திரன்

வவுனியா சிறையிலிருந்து மகர சிறகைக்கு கொண்டுவலப்பட்ட மீ தமிழர்க்கும் கருணன், களெதமன், கருபரன், பிரசாந், சலெ வகும்மார், குகநே திரன், அஜித்பொன் சகோ, கட்டலைலகேஸ் வரன், சிவாநந்தன், கந்தசாமி, புஸ்பநே திரன், கஜநே திரன், ஜோசப் அழகரதெ தினம், வரதராஜ், அந்தோனிப்பிள்ளை, சந்திரசகேரன், ஜபெந்சேன், சசி ஆகியோர் நரக வதேனையே அனுபவிக் கின்றனர். வண்டுமென்று மேலசலகட்ட கழிவக்குழியின் மேல் வதைத்து உணவு வழங்குகின்ற நிருவாகம், துவசேத்தகைக்கும் ஊழியர்கள், போதிய மருத்துவமற்ற நிலை. இவை எல்லாமே இவர்களையென நிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக உருவாக இந்து அரசு முன்னெடுக்கும் முன்னகர் வுகளே.

தன்னுடைய ஓரே ஒரு மகனான நிமலரஃபனை எப்படியெண்டாலும் வளர்த்து ஆளாக்கி விட வண்டும் என்று கனவு கண்ட இராஜஸேவரி இலங்கை அரசால் நிரக்கதியாக்கப்பட்டாள்!

தங்களை உழைத்து காப்பாற்றுவான் டிலர்ஃஃஷன் என்று நம்பியிருந்த மரியதாஸ் குடும்பம் இலங்கை அரசால் நிரக்கதியாக்கப்பட்டார்கள்!

நிமலரஃபனுக்காகவும், டிலர்ஃஃஷனுக்காகவும் இன்னும் சிறகைக்கதைகளுக்காகவும் மனிதநயே அமைப்புக்களாலும், அரசியற் கட்சிகளாலும் சய்யப்படும் எதிர்ப்புப் போராட்டம், மக்களை எப்போதும் அரசுக்கு எதிரான எதிர்ப்புணர்வோடும், கொதி நிலையிலும் வதைதிருக்க உதவும். ஆனாலும் மனித அவலத்தில் ஜனநாயகம் பசேும் அரசிடம் நியாயம் காண்பது என்பது அரிதானதே.

சர்வதசே மன்னிப்புச் சபை, சர்வதசே மனித உரிமைகள் அமைப்புக்களுக்கிடாக இலங்கை அரசியற் கதைகளின் பிரச்சினைகளை சர்வதசே அளவில் வளெிக்கொணர்வதற்காக, ஒருதரமனேும் இந்த அமைப்புக்களை தரெவில் இறக்கி தமிழ் அரசியற் கதைகளின் பிரச்சினைகளை சொல்ல வகைக் முடியுமானால் அதுதான் இந்த போராட்டங்களின் வறெறி.